

У БОРОТБІ ЗА МІР І СОЦІАЛІЗМ

10—11 липня у Москві у Великому Кремлівському палаці відбулася шоста сесія Верховної Ради СРСР сьомого скликання. Депутати зібралися, щоб обговорити питання, які зачіпають інтереси всієї країни, прийняти закони великої державної ваги.

На сесії обрано заступником голови Президії Верховної Ради СРСР депутата О. П. Ляшка, голову Президії Верховної Ради Української РСР. У зв'язку з цим Рада Союзу увільнила депутата О. П. Ляшка від обов'язків голови Комісії по промисловості, транспорту і зв'язку Ради Союзу і обрала головою цієї Комісії депутата Г. І. Ващенко.

З доповіддю «Питання міжнародного становища і зовнішньої політики Радянського Союзу» на сесії виступив міністр закордонних справ СРСР депутат А. А. Громико.

З почуттям палкої зацікавленості у збереженні миру на землі учасники сесії обговорили питання міжнародного становища і зовнішньої політики Радянського Союзу. Вони відзначали, що ленінська миролюбна зовнішня політика яскраво втілюється в повсякденній діяльності ЦК КПРС і Радянського уряду. У своїх виступах промовці одностайно схвалювали зовнішню політику і практичні дії уряду СРСР у галузі міжнародних відносин.

Депутати під бурхливі оплески одностайно прийняли Постанову Верховної Ради СРСР на доповідь міністра закордонних справ СРСР А. А. Громика «Питання міжнародного становища і зовнішньої політики Радянського Союзу».

Голова Комісії законодавчих передбачень Ради Національностей депутат Р. Нішанов зробив доповідь по пункту другому порядку денного — «Про проекти законів: Основи виправно-трудового законодавства Союзу СРСР і союзних республік, Положення про попереднє ув'язнення під варту, про внесення доповнень і змін кримінального законодавства Союзу і союзних республік». Після обговорення доповіді Верховна Рада одностайно прийняла закони.

По третьому пункту порядку денного — про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР — з доповіддю виступив секретар Президії Верховної Ради СРСР депутат М. П. Георгадзе.

Шоста сесія Верховної Ради СРСР затвердила проекти відповідних постанов про затвердження Указів і на цьому закінчила свою роботу.

20 липня — День металурга ВОГНЯНА ПРОФЕСІЯ

Чорні та кольорові метали — це надійний фундамент індустріальної могутності першої в світі соціалістичної держави. Незважаючи на натиск пластмас, склопластиків, хімічно обробленої деревини, а також надтвердих кераміки, метали завдяки своїй міцності і стійкості утримують почесне місце у всіх без винятку галузях сучасної промисловості та в побуті.

Позаторік, коли наша країна відзначала своє півстоліття, металурги досягли заповітного рубежу — виплавили 100 мільйонів тонн сталі. За 1968 рік було вироблено 107 мільйонів тонн сталі, а також понад 85 мільйонів тонн прокату, видобуто 177 мільйонів тонн руди.

Нині СРСР займає перше місце в світі по видобутку залізної руди, виробництву коксу, агломерата, вогнеупорів і сталевих труб, а по виплавці чавуну, сталі та випуску проката уступає тільки США.

Чимало продукції, виданої робітниками вогняної професії, йде на виготовлення товарів широкого вжитку. Так, наприклад, тільки підприємства системи УТОГ переробляють за рік понад 20 тисяч тонн металу.

День металурга відзначають також члени компактних груп, що працюють у ливарних цехах Харківського тракторного, Одеського заводу ім. Січового повстання та на багатьох інших державних підприємствах.

ДОВІР'Я КОЛЕКТИВУ

Висока і почесна професія людей, які варять сталь і чавун. Роки, проведені біля гарячих доменних печей і вагранок, роблять їх мужніми, сильними, вольовими.

Таким я знаю і Василя Макаровича Бута, який 19 років працює заливником чавуну на дніпропетровському заводі «Металіст».

Колектив заводу гордиться ним; він — один із перших, хто завоював почесне звання

ударника комуністичної праці. Високі показники в роботі, готовність завжди допомогти молодим оволодіти спеціальністю, бездоганна трудова дисципліна і сумлінне відношення до праці — ось таку характеристику дали на заводі на члена УТОГ В. М. Бута.

І він виправдовує довіря колективу, дорожить славним ім'ям робітника, честю свого підприємства.

Р. ГОЛЬДМАН.

Наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 3-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 29 (107)

Субота, 19 липня 1969 року

Ціна 2 коп.

Пресувальниця електроарматурного цеху Донецького УВП Ніна Барабаш норми виробітку виконує на 170—180 процентів, здає продукцію тільки відмінної якості.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

Змагання за донецький ритм

31 серпня, в День шахтаря, трудящі Донецька будуть відзначати сторіччя рідного міста. На честь цієї дати, яка наближається, підприємства міста включились у соціалістичне змагання за донецький ритм.

Колектив Донецького УВП теж включився в змагання. За ініціативою партійної організації на УВП проводяться дні охорони праці та якості продукції.

Б. ТУРКІН.
Наш нештат. кор.

Донецьк.

НАЙЕФЕКТИВНІШЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ ОБЛАДНАННЯ

В умовах нової системи планування та економічного стимулювання великого значення набуває ефективне використання на підприємствах технологічного устаткування. Там, де приділяють цьому питанню належну увагу, добиваються добрих виробничих показників, підвищують продуктивність праці, випускають доброякісну продукцію, виконують і перевиконують плани реалізації, одержують чималі прибутки.

На більшості учбово-виробничих підприємств системи УТОГ наявний парк обладнання експлуатується при двозмінному режимі роботи, що дає змогу підвищувати коефіцієнт змінності. Найбільш високого коефіцієнта змінності роботи обладнання досягли на Дніпро-Дзержинському, Стрийському, Харківському № 2, Полтавському № 2, Львівському № 1, Донецькому, Житомирському УВП та Київському дослідному підприємстві.

Не треба навіть доводити, що механізми повинні працювати найефективніше. Але мають місце факти, коли деяке основне технологічне обладнання не використовується з максимальним завантаженням. Наприклад, на Луганському УВП-1 гільйотинні ножиці, а на Одеському УВП-3 окремі обдирочно-шліфувальні верстати заванта-

жені тільки на 80 процентів при однозмінній роботі. На Ужгородському УВП-1 фрезерний, шліфувальний верстати і циркулярна пилка працюють 50 процентів робочого часу також при однозмінній роботі. А на Ужгородському № 2, Лубенському, Луганському № 2 і Сімферопольському підприємствах все технологічне обладнання працює в одну зміну.

З таким становищем треба покінчити. Президія ЦП УТОГ, обговоривши недавно на своєму засіданні питання про використання обладнання на підприємствах системи нашого Товариства, зобов'язала керівників УВП довести коефіцієнт змінності роботи основного технологічного устаткування до 1,7—1,8, тобто до рівня нормального двозмінного режиму роботи. Там, де є ще неустановлене обладнання, треба, не гаючи часу, намітити строки введення його в дію. Слід покращити організацію планово-запобіжних ремонтів машин, верстатів, механізмів, зменшуючи простої обладнання.

Найефективніше використання всього обладнання — кровний обов'язок кожного робітника і кожної робітниці учбово-виробничих підприємств, справа честі в змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

ПРАЦЮВАТИМУТЬ ЩЕ КРАЩЕ

Самовіддано працюють на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна члени УТОГ — хлібороби артіль «Шлях до комунізму» та ім. Леніна Стрийського району, що на Львівщині, М. Кухар, Г. Лепісевич, М. Парашак та інші. За зразкову, сумлінну працю правління цих

артілей неодноразово нагороджували колгоспників.

До Ленінського ювілею сільські трударі зобов'язалися працювати ще краще, боротися разом з чучими за високі врожаї сільськогосподарських культур.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Ставши на Ленінську ювілейну вахту, самовіддано працюють трудівники Харківського учбово-виробничого підприємства № 1. Серед них і слюсарі-складальниці фільмоскопу «Світлячок», ударниці комуністичної праці (зліва направо): М. Корнева, Г. Пашкова, М. Хижнюк, а також полірувальниця оптичного скла З. Павленко (на фото зліва). Змінну норму передові виробничниці щоденно виконують на 150—170 процентів.

Салут приетенилор украинень дин Молдова ынсоритэ!

Минуло майже тридцять років відтоді, як було звільнено Бессарабію від гніту румунських поміщиків та капіталістів і утворено Молдавську РСР. Незадовго після цього починає свою діяльність і історію Молдавське товариство глухих.

Колись глуха людина була постійним наймитом у пана. Важко було їй заробляти на хліб, жила у нестатках, голоді та холоді.

Інше життя, радісне і вільне, процвітає тепер під зорею Радянської влади. Трудящі глухі, нарівні з чуючими, стали повноправними господарями своєї країни й своєї долі.

Про все це розповідають у своїх статтях і замітках, які вміщено на сторінках «Нашого життя», члени Молдавського товариства глухих.

РОЗПОВІДАЄ ГОЛОВА ПРЕЗИДІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ МОЛДАВСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

Про досягнуті рубежі та перспективи розвитку Товариства глухих Молдавії, що особливо розквітло у дружньому єднанні і при братній допомозі всіх народів Радянської Вітчизни, розповіла у своїй бесіді зі спеціальним кореспондентом «Нашого життя» Л. Русецьким голова президії Центрального правління Е. Л. Бурменко.

Молдавське товариство глухих організовано в 1944 році відразу ж після звільнення Молдавії від німецько-фашистських окупантів. В перші роки Товариство знаходилося на утриманні Республіканської ради профспілок та Міністерства соціального забезпечення МРСР. На облік спочатку нараховувалося близько 200 глухих, що входили в декілька первинних організацій. Глухі працювали на двох учбово-виробничих комбінатах. Із-за недостатньої кількості кадрів Товариство переживало деякий час великі труднощі.

У даний час Молдавське товариство глухих об'єднує шість учбово-виробничих комбінатів і один завод «Культприлад», на яких трудяться і здобувають різні спеціальності близько тисячі глухих. Решта, близько двох тисяч, зайняті на державних підприємствах і в сільсько-му господарстві.

НА НЕУХИЛЬНОМУ

Виконуючи завдання, поставлені V з'їздом Молдавського товариства глухих, Центральне правління разом з міжрайвідділами і первинними організаціями МТОГ здійснюють значну роботу по економічному, політичному і організаційному зміцненню Товариства.

Останній період характерний для наших УБК ростом випуску продукції, підвищенням продуктивності праці, зниженням собівартості продукції та загальним піднесенням добробуту членів Товариства.

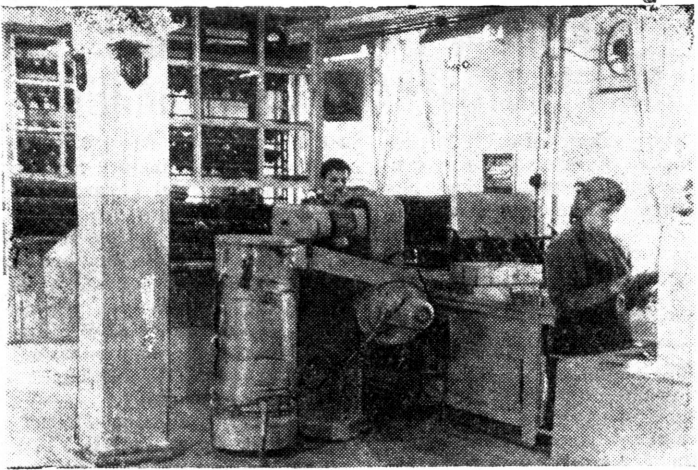
Розгорнувши соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, робітники, інженерно-технічні працівники і службовці учбово-виробничих комбінатів трудяться під девізом дострокового виконання п'ятирічки. Завдяки змаганням між дільницями, цехами і учбово-виробничими комбінатами значно зросла кількість бригад і ударників комуністичної праці, яких на кінець минулого року вже нараховувалося понад 360, сімдесяти робітникам присвоєно звання «майстер — золоті руки».

Підсумки змагання підводяться щоквартально Центральним правлінням та Республіканським комітетом профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств. Пере-

можням змагання присуджується перехідний Червоний прапор і грошова премія. Всі ці заходи позитивно впливають на успішне виконання виробничих планів. Всі підприємства Товариства працюють ритмічно. Минулий річний план по випуску валової продукції було виконано достроково — до 4 грудня, на 106,6 процента реалізовано продукції на 7.546,8 тисячі карбованців і одержано 117,3 тисячі карбованців понадпланових нагромаджень; економія заробітної плати становила понад 10 тисяч карбованців. Досягнуто цього за рахунок підвищення продуктивності праці, механізації і рентабельності виробництва.

Велику допомогу у виконанні і перевиконанні взятих зобов'язань подають раціоналізатори. Від запровадження їх пропозицій у виробництво зекономлено понад 11 тисяч карбованців. Кращими раціоналізаторами є тов. Кац, майстер цеху по виготовленню малярних пензлів Бельцького учбово-виробничого комбінату, тт. Огурцов, Спицарев, Косолапов з кишинівського заводу «Культприлад», тов. Кухарський з Тираспольського УБК, тов. Каду, електрик Бендерського УБК, і багато інших.

З метою підвищення ефективності виробництва у минулому році було намічено понад

Дільниця пошиву й обробки жіночого взуття Кишинівського швейно-взуттєвого комбінату. Тут до послуг виробничників зразкова механізація. В цеху світло, просторо, всюди килимові доріжки, квіти, на вікнах — занавіски. Це сприяє високопродуктивній праці.

ЗМІНИ В ЖИТТІ

Багатох глухих, що проживають у Тирасполі, я пам'ятаю ще задовго до Великої Вітчизняної війни. Працювали вони в артілі інвалідів, де виготовляли канцелярські кнопки, учнівські ручки тощо. Клубу тоді ще не було. До війни підприємство Тирасполя підпорядковувалося Одеському обласному відділу Українського товариства глухих. З Одеси до нас на підприємство часто приїжджали учасники художньої самодіяльності, давали цікаві концерти.

У 1940 році було звільнено Бессарабію від гніту румунських бояр і утворено Молдавську РСР. У 1944 році організоване Молдавське товариство глухих, тоді ж у Тирасполі на вулиці Покровській, 65, відкрився комбінат глухих. Тут виготовляли швейні вироби, жерстяні банки для фарб, пап-

ки-скоросшивачі, займалися різним дрібним ремонтом.

Минули роки. Невпізнано змінилось життя глухих. Нині вони трудяться на зразковому підприємстві, вчаться в школах, здобувають спеціальність. При клубі глухих організовано художню самодіяльність, де працюють різні гуртки. Особливо поживилась робота клубу в період підготовки до Ленінського ювілею. Тут організуються різні тематичні й літературні вечори, читаються лекції, проводяться бесіди, демонструються кінофільми. Колектив художньої самодіяльності часто виїжджає до сільських трудівників. На огляді роботи закладів культури міста наш клуб зайняв перше місце.

С. МАЗАЄВА.
Перекладач Тираспольського клубу глухих.

ПЕРЕДОВИКИ ВИРОБНИЦТВА

Складали малярних пензлів Бельцького УБК О. Гула — ударниця комуністичної праці, член місцевого. Користується заслуженою повагою серед колективу.

І. Мармута — наладчик механічного цеху кишинівського заводу «Культприлад», раціоналізатор. Працює на підприємстві близько 10 років.

БЕНДЕРСЬКИЙ учбово-виробничий комбінат створений 16 років тому. Раніше це було підприємство без будь-якої механізації, де працювало до 30 глухих робітників. Розміщалося воно в старому приміщенні. Виготовлялися тут дрібні брезентові вироби, а також труси, шаровари. Минуло небагато часу, і підприємство не впізнати. Радісним був той день, коли на мальовничій околиці міста Бендер в районі Борисівки стало до ладу нове підприємство. Це — красива двоповерхова споруда зі всіма необхідними санітарно-побутовими приміщеннями та зразковими умовами для праці. Новий виробничий корпус було збудовано напередодні 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Підприємство обладнано новим устаткуванням, механізовано майже всі

СТВОРЮЄМО ВСІ УМОВИ ДЛЯ ВИСОКОПРОДУКТИВНОЇ ПРАЦІ

трудомісткі процеси. Тільки за останні два роки на комбінаті встановлено близько 90 одиниць різного устаткування. Все це дозволило покращити умови праці, значно підвищити її продуктивність. Майже до 20 різних видів збільшився асортимент продукції. Вироби нашого комбінату — халати, простиралла, матраци та інші — користуються великим попитом у покупців.

Перетворюючи в життя постанову V з'їзду Молдавського товариства глухих, колектив комбінату достроково виконує плани. Останнім часом зросла реалізація продукції. Якщо три роки тому вона складала 1039 тисяч карбованців, то тепер збільшилась майже вдвоє. Набагато збільшився за цей час і прибуток, який вже у минулому році складав 183 тисячі карбованців.

Такий ріст техніко-економічних показників став можливим завдяки запровадженню нової техніки, передової технології. Тільки за рахунок цього про-

дуктивність праці зросла до 12 процентів.

Третій рік п'ятирічки було завершено успішно. Зі значним випередженням графіка працюємо і в нинішньому році. П'ятимісячний план реалізації виконано на 104,4 процента, по прибутках — на 103 проценти. Собівартість продукції знизилася майже на 4 проценти. За досягнуті трудові успіхи колектив підприємства нагороджено Почесною грамотою і занесено на Дошку пошани Бендерського міському КП Молдавії та виконкомом міської Ради депутатів трудящих.

Успіхи колективу — це насамперед праця ударників комуністичної праці, «майстрів золоті руки», самовідданих труд всіх виробничиків. Кращим із кращих на виробництві, якими по праву пишається колектив, є бригадир швейного цеху Ольга Іванівна Деркач. Вона в недалекому минулому очолила одну з відстаючих бригад і тепер вивела її в число передових. Тепер ця бри-

гада носить високе звання бригади комуністичної праці. Серед передовиків — швеї Марія Завтур, Євдокія Андроник, ветерани підприємства Олександра Іванівна Бабій, Марія Петрівна Гордзєйко, що працюють на комбінаті з дня його організації і завжди виконують змінну норму на 140—150 процентів, та багато інших.

На підприємстві широко розгорнулося змагання за високу культуру виробництва, економічне використання сировини, матеріалів. Для цього розроблені і вживаються спеціальні заходи.

Значна увага приділяється культмасовій і виховній роботі, розвитку фізичної культури і спорту. Працюють різні гуртки художньої самодіяльності, які лише в нинішньому році підготували і показали п'ять концертів. З неабияким успіхом виступали наші самодіяльні артисти на міському огляді, де нагороджені Почесною грамотою міського відділу культури. У червоному куточку часто ор-

ганізуються ленінські читання, проводяться бесіди на різні теми, тематичні вечори, вечори запитань і відповідей, демонструються художні й документальні кінофільми. Під час вихідних днів організовано виїжджаємо відпочивати на узбережжя Чорного моря.

Останнім часом покращили свою роботу спортивні секції. На комбінаті влаштовуються між бригадами і цехами змагання з шахів, шашок, кулевої стрільби, волейбола, баскетбола, настільного теніса.

Проживають глухі у двох гуртожитках, де створені всі необхідні побутові умови. На підприємстві працює їдальня, є медичний пункт.

Ставши на Ленінську трудову ваху, колектив комбінату взяв підвищене соціалістичне зобов'язання і зараз докладає всіх зусиль, щоб дане зобов'язання виконати. Для цього створюються всі умови.

М. ЛОГІНОВ.
Директор Бендерського учбово-виробничого комбінату.

Привіт друзям-українцям із сонячної Молдавії!

ПІДНЕСЕННІ

100 різних організаційно-технічних заходів. Майже всі вони реалізовані. Реорганізовано Кишинівський деревообробний комбінат. Зараз тут виготовляються пластмасові олівці різних видів. Для механізації виробничих процесів на підприємствах встановлено понад 250 одиниць устаткування. Так, наприклад, на Кишинівському швейно-взуттєвому комбінаті змонтовано тельфер. Виготовлені термостати для розігрівання клеєвої плівки, встановлено прес для рихтування різаків. На Бельцькому учбово-виробничому комбінаті виготовлена і встановлена клеємішалка, що дало змогу в два рази збільшити продуктивність праці. На цьому ж підприємстві запроваджено у виробництво механічне маркування пензлів. На Бендерському УВК встановлено ліфт для транспортування матеріалів для швейного цеху на другий поверх та ряд інших заходів. Всього встановлено на сьогоднішній день на різних підприємствах близько 1400 одиниць технологічного устаткування. Механізація дозволила збільшити випуск деяких товарів. Особливо це стосується взуття різних фасонів, що виготовляє Кишинівський швейно-взуттєвий комбінат. Треба сказати, що продукція цього комбінату користується великим попитом у покупців і ніколи не залежується на прилавках магазинів. У майбутньому передбачається спеціалізація

цього підприємства по виготовленню тільки взуття.

Набагато зростає випуск швейних виробів, товарів культурно-побутового призначення тощо. Результати виконання плану колективами підприємств системи за п'ять місяців нинішнього року показують, що Товариство справиться з покладеним на нього завданням, виконає п'ятирічку достроково і виготовить понад план десятки тисяч різних виробів.

Одержані прибутки дали можливість фінансувати кошти на капітальне будівництво. Тільки за останні два з половиною роки, що минули після V з'їзду МТОГ, було зведено двоповерховий виробничий корпус Бендерського учбово-виробничого комбінату, гуртожиток у Кишиневі. В нинішньому році буде завершено будівництво 55-квартирного жилого будинку в Бельцях. За частковою участю будуватимуть також жилай будинки в Бендерах, Тирасполі, Рибниці та інших містах республіки. Наприкінці 1969 року передбачається розпочати спорудження другої черги виробничих корпусів Тираспольського і Рибницького УВК, які повинні стати до ладу накінці п'ятирічки. Тут же виросте новий житлий будинок і гуртожиток.

Значно зросло останнім часом трудове навчання глухих на підприємствах, середніх та вищих учбових закладах. Гордістю Товариства є випускники

Кишинівського технікуму легкої промисловості. Серед них — П. Кузьменко, В. Кроленко, В. Флорц, М. і В. Філатови, які тепер працюють майстрами цехів, технологами УВК. У цьому році кращих виробників і виробничницю буде направлено на навчання в середні і вищі учбові заклади. Нова спеціальна група глухих навчатиметься в Кишинівському технікумі побуту та Технологічному інституті.

Збільшились відрахування коштів і на соціальні потреби. Лише за два з половиною роки оздоровлено понад 250 членів Товариства.

На честь Ленінського ювілею в середині червня цього року було проведено II республіканський зліт ударників комуністичної праці, раціоналізаторів і винахідників Молдавського товариства глухих. Учасники зльоту прийняли звернення до всіх членів Товариства оголосити четвертий рік п'ятирічки роком Ленінської трудової вахти, зосередити всі свої зусилля на впровадженні у виробництво нових досягнень науки, техніки, передової технології, удосконалення методів організації праці з метою покращання якості продукції, економії витрат сировини і матеріалів.

Для досягнення цього члени Молдавського товариства глухих докладуть всіх зусиль, працюватимуть ще краще, ще наполегливіше, щоб достроково виконати зобов'язання, взяті на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Трудовики Бельцького учбово-виробничого комбінату, учасники художньої самодіяльності часто виступають з концертами перед членами Товариства, працівниками сільського господарства.

На фото: швея Марія Мунтян і робітник Степан Оборок виконують національний танець «Молдовеняску».

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ

Вже з перших днів існування Молдавського товариства глухих одним з головних завдань його було об'єднання трудящих глухих і залучення їх до активної участі в будівництві комунізму.

Разючі зміни сталися за останні роки. Нині Молдавське товариство глухих об'єднує понад 140 первинних організацій, в яких нараховується більше 3500 членів. Тільки у минулому, 1968 році виявлено 258 глухих і проведено 400 подвірних обходів. Обслуговування глухих ведеться через 10 міжділяділ МТОГ, що проводять свою роботу в 31 районі. Особливо відзначаються в роботі голова Кишинівського МРВ Х. Вургафт та голова Тираспольського МРВ Н. Гущина. Вони постійно піклуються про глухих людей, допомагають їм матеріально, трудовлаштовують. За допомогою Міністерства народної освіти МРСР відкрито три спецшколи-інтернати для глухих дітей, є три вечірні школи робітничої молоді, два дошкільних дитячих заклади. В цих та інших спеціальних навчальних закладах здобувають освіту понад 850 членів нашого Товариства.

Глухі трудящі Молдавії здобувають різні професії. Потяг до знань, до праці глухих все відчутніший. Вони працюють не тільки на учбово-виробничих комбінатах, але і входять до складу компактних груп по 8—20 чоловік на багатьох державних підприємствах. Зокрема, є такі компактні групи глухих на Кишинівському тракторному заводі, взуттєвому об'єднанні «Зоріле», заводі по виготовленню холодильників, механічних і швейних фабриках, бендерському заводі «Моделелектрокабель», Рибницькому насосному заводі й інших підприємствах республіки.

Велика увага приділяється і соціально-побутовому обслуговуванню глухих. Майже щороку вони отримують нові благо-

устроєні квартири, гуртожитки. На кошти Товариства на мальовничому березі Дністра у Ваду-луй-Водах збудовано для наших трудівників 6 жилих корпусів для відпочинку з душевими, комунальними кімнатами. На цій базі одночасно можуть відпочивати більш, як сто чоловік.

Культурно-масову роботу серед глухих провадять клуби і червоні кутки. Тут для послуг трудящих кіноустановки, телевізори, кіно- і фотоапарати. Читаються лекції на різноманітні теми, організовуються культпоходи та екскурсії по історичних місцях Молдавії, мімічні читки газет, журналів, художньої літератури. Збільшилася кількість бібліотек, фонд яких нараховує понад 10 тисяч книг. При кожному клубі і червоному кутку працюють гуртки художньої самодіяльності, образотворчого мистецтва, вишивання, різні спортивні секції. В гуртках художньої самодіяльності беруть участь близько 300 чоловік. Самодіяльні аматори, декламатори і танцюристи Кишинева, Бельців, Бендер, Рибниці часто виступають перед глухими трудівниками міст і сіл республіки. І завжди їх тепло зустрічають глядачі. Тільки за минулих два роки самодіяльні колективи виїжджали з концертами в 22 райони республіки, а також побували в Києві і Ризі. Починаючи з 1965 року, Центральне правління Молдавського товариства глухих разом з Міністерством культури МРСР і республіканським Будинком народної творчості регулярно провадять огляди самодіяльного мистецтва. Про його бурхливий розквіт говорить хоча б те, що глухі Молдавії брали участь у Всесоюзному фестивалі художньої самодіяльності, де були нагороджені жетоном і дипломом III ступеня. Неодноразово журі відзначало високу виконавську майстерність учасників худож-

ньої самодіяльності Молдавського товариства глухих—В. Негуру, А. Ташкіну, А. Сирбу, П. Журавльова та багатьох інших.

Дедалі більшого розмаху набирає спортивно-масова робота. У Молдавії одинадцятьма видами спорту займається більш, як 600 глухих, із них близько 200—розрядники. Особливо помітно зросли спортивні досягнення серед колективів глухих міст Бельці, Кишинів, Тирасполь, Рибниця, Бендери. Всі фізкультурники Товариства об'єднані в сім спортивних колективів. П'ять із них щорічно беруть участь у різних спартакіадах з шахів, футболу, волейболу, вільної і класичної боротьби. Торік у Кишиневі було проведено всесоюзне змагання команд глухих з волейболу, в якому наша жіноча команда зайняла одне з призових місць. Майстра спорту з класичної боротьби Б. Мітіна включено до збірної СРСР; першорозрядник В. Жемига неодноразово виступав у складі збірної ЦР ДСТ «Молдова», футбольна команда глухих Кишинева є учасником розіграшу першості ЦР ДСТ «Молдова» серед чутих другої підгрупи. Для комплектування збірних команд, що братимуть участь в розіграшах на першість СРСР серед глухих, Центральним правлінням МТОГ організовані й проведені відбіркові змагання з шахів, волейболу, легкої атлетики, настільного тенісу, футболу та класичної боротьби.

До знаменної дати—Ленінського ювілею Центральне правління Молдавського товариства глухих організувало соціалістичне змагання між міжділяділами, клубами, червоними кутками, гуртожитками і самодіяльними колективами. Докладаються всі зусилля, щоб взяті зобов'язання були виконані і перевиконані.

М. ІВАНЕНКО.
Старший інструктор оргвідділу ЦП МТОГ.

У ТРУДОВОМУ НАПРУЖЕННІ

Вироби Бельцького учбово-виробничого комбінату, зокрема, пензлі малярні, поставляються в різні кінці Радянського Союзу—Україну, Казахстан, Грузію, РСФСР, Азербайджан й інші республіки, де користуються великим попитом. Протягом року випускається їх на комбінаті понад 1 мільйон 200 тисяч штук.

У цеху працює 74 чоловіки. Із них 14 токарів по дереву, що виготовляють ручки, інші складають їх поточним методом на 14 різних операціях. Основним устаткуванням по виготовленню пензлів маляр-

них є токарні верстати, циркулярні й маятникові пилки, два преси для приготування металевих обойм, шліфувальні круги, механічний прес для запресування ручок в кільця, фрезерно-калібрувальні верстати для виготовлення посадочних місць в обоймах ручок, механічні клеємішалки для приготування клею тощо. Виготовляємо пензлі малярні з штучного капрону і з щетини, котру отримуємо в готовому, розкроєному вигляді.

Велику допомогу виробництву надають наші раціоналізатори. За пропозицією технолога цеху І. Ізрайлевої та лаборантки Р. Ромашко дещо змінені компоненти клею К-17. Економічний ефект від впровадження цієї раціоналізаторської пропозиції складає 5,5 тисячі карбованців. Всього подано за останні два роки для покращання роботи цеху близько 20 раціоналізаторських пропозицій, запроваджено—17 з економічним ефектом близько 13 тисяч карбованців.

Колектив цеху за починком московської ткалі М. С. Іванової працює зі значним заощадженням сировини і матеріалів, щоб 22 квітня 1970 року виготовити 4,5 тисячі штук малярних пензлів із закономлених матеріалів.

Трудовий успіх вирішує змагання за комуністичну працю. Лише в нашому цеху 46 ударників комуністичної праці, решта робітників борються за це високе звання. Серед них—складальник виробів І. Барбу. Працює він на підприємстві понад 10 років, освоїв всі 14 операцій складання. 3 честю носять звання «майстер—золоті руки» шліфувальник І. Мунтян, ветеран виробництва О. Гулла та інші.

Ш. КАЦ.
Майстер цеху.

Перша спартакіада спецшколи-інтернату для глухих дітей проходила в Кишиневі. Центральним правлінням Молдавського товариства глухих і ЦР ДСТ «Молдова».

На фото: момент зустрічі з волейболу між командами Кагульської й Маноїлештської шкіл-інтернатів.

наше ЖИТТЯ 3

19 липня 1969 р.

Школа над Виссю

Випускникам школи-інтернату присвячується

У мамі заплакані очі
Бували лихої години,
І батько зітхав усі ночі,
Бо слуху не має дитина.

Здавалось, що смуток ніколи
Не кине в сабочку хатини.
Та горе розвіялось. Школа
забрала до себе дитину.

Дала спеціальність чудову,
Навчила, як жити на світі,
Вричила віднайдену мову
І, майже, середню освіту.

У мамі веселі вже очі:
Настала щаслива хвилинка;
І батько журитись не хоче —
Вернулася із школи людина.

Вона, возвеличить Вітчизну
У праці на благо народу,
Повстане горою в час грізний,
Відстоїть країни свободу.

Я вірю, що де ти не будеш,
Дороги куди б не вилетіли,
Своїх вчителів не забудеш
Зі школи над синьою Виссю.

М. СУХОВ.
Вчитель.

Новомиргород.
Кіровоградська обл.

„ТЕРНОВА ГІРКА“

Піонерський табір «Тернова Гірка» Харківської школи-інтернату для глухих дітей імені Н. К. Крупської розташований в одному з чарівних куточків Харківщини, на околиці села Тернове.

Площею він в 12 гектарів. Тут до революції був маєток якоїсь пані-поміщиці, а потім після ревізії — літній табір Харківського дитячого будинку дітей-сиріт.

Уже вісім років тут господарює школа. Педколектив та вихованці старших класів своїми руками збудували три двоповерхові спальні будиночки і їдальню з кухнею. Вирощуємо для власних потреб різну городину. Закладено молодий сад — в ньому нараховується біля трьохсот плодівих дерев. Окрім цього ще у переддень піввікового ювілею Радянської влади, а також на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна було розбито парк. Нині, висаджені декоративні дерева та кущі, шумлять на вітрах зеленим листом. З «Алеї дружби», яку прикрашають значки дитячих демократичних організацій світу, до кришталевих прозорих річки Удайки ведуть сходи. З них відкривається мальовничий краєвид. Ген-ген, аж до самого обрію, простяглися безмежні колгоспні лани та ліси.

З кожним роком благоустроюється наш табір. У цьому році ми власними силами закінчуємо будівництво кіноконцертного майданчика розміром більше як 100 квадратних метрів.

Знаходячись у піонерському таборі, серед роздолля природної краси вихованці цікаво та змістовно відпочивають. До їх послуг різноманітні настільні та спортивні ігри, бібліотека, телевізор, кілька разів на тиждень демонструються художні та документальні фільми.

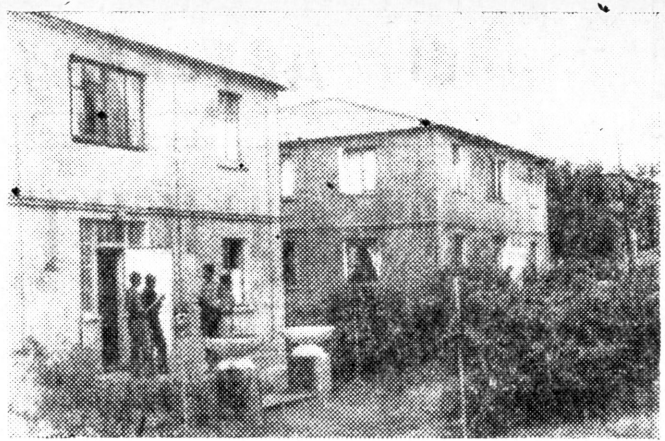
Організуємо екскурсії і по місцях трудової слави, знайомимося з навколишньою природою рідного краю.

Ми також допомагаємо суспільству радгоспу «Тернівський» у різних польових роботах по вирощуванню городини.

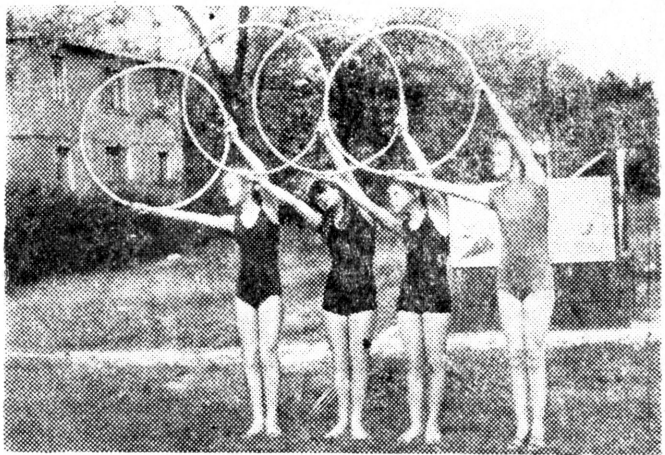
У минулому році наш табір приймав гостей учнів Московської спецшколи-інтернату для глухих дітей. Між нами зав'язалась міцна дружба. У цьому році думаємо вирушити до них у гості.

А зараз у нас ще багато справ — закінчити будівництво огорожі навколо табору та оформлення ленінського куточка.

В. ГАРМАШ.
Вчителька.

Будиночки піонертaborу Харківської школи-інтернату для глухих дітей, збудовані силами вчителів і вихованців.

Показові виступи юних гімнасток.

СІМ ДНІВ ТРУДОВОЇ ПРАКТИКИ

Зосереджено і зацікавлено слухала молодь розповідь інженера-механіка Б. Петрухи. Для одинадцятикласників Ждановської школи-інтернату для туговухих дітей це незвичайний день: на місцевому учбово-виробничому підприємстві в них починається трудова практика.

Ознайомившись з специфікою професії слюсаря, вони захоплено спостерігали за меткими рухами робітників. І, мабуть, кожен з них горів бажанням швидше навчитися так же майстерно ремонтувати деталі і вузли цвяхових автоматів, волощильних станів.

Непомітно минув перший трудовий день на підприємстві для Михайла Косенка, Миколи Фоменка, Володимира Олійника та інших. А наступний день для них був ще цікавішим. Вранці інструментальниця видала їм, як справжнім робітникам, слюсарний інструмент. Рукоятки молотків були ще зовсім чистими і пахли свіжим деревом. Але романтика праці не пригасла від того, що їм самим довелося насадити рукоятки на напильтники. Навпаки, вони були горді від того, що самі дали «трудова хрещення» своїм інструментам.

І все ж більшість хлопців потаємно заздрили Миколі Шатному і Леоніду Змилусю. Їм доручили найбільш відповідальну дільницю — наладку цвяхових автоматів поруч з досвідченими слюсарями — наладчиками В. Головлєвим, що

має 20-річний стаж роботи з цього фаху, та його учнем В. Смирновим.

Сім днів хлопці володіли перепусткою на підприємство, сім днів знаходились під пильною і дружньою увагою всього колективу УВП. Безперечно, це спілкування з робітниками, знайомство з трудовим життям підприємства обов'язково позначатиметься на майбутньому сьогоднішніх школярів.

Слід сказати, що робітникам сподобалися хлопці. Особливо припав їм до душі Микола Шатний, який досить швидко опанував наладку цвяхових автоматів і заслужив похвалу у майстрів про свою роботу.

Попереду в практикантів ще рік навчання у школі. Деякі з них хочуть продовжувати освіту в технікумах. Але ми віримо, що більшість дотримає слова, яке дали: «Ми прийдемо на підприємство, щоб працювати пліч-о-пліч з тими, хто приділяв нам стільки уваги, залучаючи нас до справжньої роботи».

Колектив УВП з відкритим серцем приймає вихованців Ждановської школи-інтернату, прагне якомога цікавіше провести для них виробничі екскурсії. Проте дирекція школи не направляє до нас на виробничі навчання та на роботу жодного свого випускника. А ми чекаємо такого поповнення у своєму колективі.

Л. ЗАЙЦЕВА.
Інженер Ждановського УВП.

Туристи на привалі.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Концерти на виїзді

За останній час учасники художньої самодіяльності Олександрійського міжрайвідділу УТОГ дали п'ять концертів на виїзді. Вони виступили в Олександрівці, Онуфріївці, Петрове та в інших районних центрах Кіровоградщини. В репертуарі колективу значне місце займають твори про Володимира Ілліча Леніна.

Г. ЛИПКО.

ВОНИ ЗАХИЩАТИМУТЬ ПРАПОР ЗБІРНОЇ

Як відомо, з 9 по 16 серпня у м. Белграді (Югославія) проведуться XI міжнародні спортивні ігри серед глухих, в яких візьме участь збірна команда Радянського Союзу з легкої атлетики, вільної та класичної боротьби, плавання, спортивної гімнастики, кульової стрільби та футболу.

Під прапором збірної команди будуть боротися і кращі спортсмени Українського товариства глухих. Це — майстер спорту міжнародного класу В. Скоморохов (Луганськ), майстер спорту Т. Смирнова (Київ), учасники трьох попередніх міжнародних спортивних ігор серед глухих Ф. Антонова (Львів), здібні легкоатлети, які останнім часом показали добрі результати. — М. Васильєв (Запоріжжя) та В. Лукаш (Сімферополь).

У команді по боротьбі ввійшли неодноразовий призер першості СРСР з цього виду спорту серед чуючих та глухих і призер двох першостей Євро-

пи з боротьби дзю-до майстер спорту В. Рухледєв (Одеса), його земляк Д. Антонов і дворазовий чемпіон країни з боротьби серед глухих, кандидат в майстри спорту В. Панін (Миколаїв).

В команді по спортивній гімнастичі виступатиме чемпіон світу з цього виду спорту серед глухих Л. Матюхін (Миколаїв).

І, нарешті, в змаганнях з футболу виступатимуть В. Верлока, В. Анисимов (обидва — Харкова), М. Голота (Київ) та А. Солодудкін (Запоріжжя).

Один з учасників майбутніх белградських спортивних ігор, Вячеслав Скоморохов, відзначився на змаганнях легкоатлетичних команд НДР, ПНР і СРСР в Хожуві (Польща). Він пробіг 400 метрів з бар'єрами за 51,0 секунди.

И. ЗДОРОВИЛО.

Редактор В. ПІТЕНКО.

ВІСНИК РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ

Активну участь у боротьбі за дострокове виконання п'ятирічки беруть раціоналізатори та винахідники. Тільки за останні чотири роки за їх ініціативою на підприємствах системи УТОГ було впроваджено у виробництво понад 1660 пропозицій, що дало можливість зекономити близько 400 тисяч карбованців.

Щоб зробити їх пропозиції надбанням всіх передовиків та новаторів виробництва, а також інженерно-технічних пра-

цівників УВП, сектор науково-технічної інформації Проектно-конструкторського бюро УТОГ розпочав видання спеціального «Інформаційного листка». З друку вже вийшли два випуски.

У першому та другому випусках вміщено добірку матеріалів, які розповідають про раціоналізаторські пропозиції, що впроваджені на деревообробних, швейно-трикотажних і металообробних учбово-виробничих підприємствах Укра-

їнських товариств глухих і сліпих.

Кожна пропозиція чи винахід докладно описані автором і проілюстровані фотографіями або малюнками пристрою, верстата, подано принципову схему його будови. В кінці опису тієї чи іншої раціоналізаторської пропозиції автори наводять економічний ефект від її впровадження у виробництво.

«Інформаційний листок» стане у добрій нагоді всім, хто впроваджує у виробництво нову техніку, технологію та передовий виробничо-технічний досвід.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.